

Heren 2 promoveert PAG 2

Volgend seizoen derde klasse!

Barbeque
16 juni vanaf
12 uur

Dames 1 handhaaft
zich in 1e klasse PAG 3

Onne stopt PAG 8

Maandagavond 19
uur: parkvolleybal!

Weer of geen weer!

Jeugd 1 verliest
kampioenswedstrijd PAG 4

Heren 2 promoveert wederom via goed gespeelde promotiewedstrijd

Heren 2 van Albatros heeft op woensdag 16 mei de promotie wedstrijd tegen Xenon en Arena met zeer krachtig spel gewonnen.

De wedstrijd was eigenlijk geen moment echt spannend oordeelde het publiek na afloop. Het hele team was goed opdreef. Waarna de promotie binnen werd gesleept ten koste van de twee andere vierde klasse teams. Volgend seizoen derde klasse, voor het team wat ooit eens helemaal onderaan begon. Drie keer

promoveren binnen twee jaar geeft helder aan dat het team de juiste weg heeft ingeslagen. 'Het maximale uit de contributie halen', wordt altijd geprapt als antwoord op de vraag waarom Heren 2 nog nooit kampioen is geworden. In de zesde klasse werd Spuyt namelijk eerste, en in de vijfde klasse K.V.A. en in de vierde klasse eindigde Syzygy boven Heren 2. Opmerkelijk detail is echter wel dat Albatros, Spuyt weer tegenkwam in een hogere klasse.

Toen wonnen de vogels. KVA plakt nog steeds in de vierde klasse, terwijl H2 omhoog schiet naar de derde klasse. Tweede worden is zo slecht nog niet.

Vergeten schoenen en lenzen

Rik vergat zijn schoenen thuis en Douwe zijn lenzen. De zichtverbetersaars werden gebracht door broer Bas en de Sendny racete naar huis om zijn schoenen te halen. Het mocht allemaal de overwinning niet in de weg staan.

Gewonnen werd er namelijk dik, op super schoenen en met scherpe beelden.

Jurien bijna op tijd maar mist niets

Jurien besloot net als Sanne en David (heren 1) te komen kijken naar de promotiewedstrijden van Heren 2. Hij kwam echter na het laatste fluitsignaal de zaal binnen. Waarom hij dan toch niets miste? De champagne moest nog ontkurkt worden en de taart werd nog aangesneden...

Lisanne is zoek

Lisanne van Bree kon dit seizoen spelen in Jeugd 1, maar haakte door blessures af. Ze trainde nog een enkele keer mee met Jeugd 2. Maar verdween vervolgens helemaal uitzicht.

Anderhalve maand geleden kwam ik (R!<), Lisanne tegen bij de Nationale Schoolkrantdag 2007, waar ikzelf doceerde en zij een workshop volgde. Want, zo vertelde ze: voor haar eigen schoolkrant schrijft ze een column. Nu heeft het Albatros Clubblad haar ook gestrikt en verschijnt haar eerste column met als hamvraag:

Where did I go?

Nou, feitelijk zit ik op dit moment achter de computer van mijn vader en ik tik met m'n vingers op een toetsenbord. Maar om iets minder flauw te zijn; ik ben gestopt met volleybal. Waarom? Nou, ik ben té vaak geblesseerd, en om nou twee maanden in een jaar te trainen, dat werkt niet, dat weet iedereen.

En dan is er nog een reden: ik heb een druk puberleven. Vol muziek, vrienden, baantjes, daarbij help ik tegenwoordig bij 'onze schoolkrant' en daar gaat toch best wel wat tijd in zitten. Zoveel tijd, dat ik het op maandagmiddag wel eens helemaal heb gehad. School tot half vier, dan naar huis, voor je het weet is het half vijf en mag je weer

- door de regen - naar de sporthal gaan fietsen. Met een beetje pech heb ik spierpijn van mijn training op zondag (ja, dat doe ik wel; ik fitnes) en gaat de training voor geen meter. Waarna je nog even snel die twee SO's voor de volgende dag in je hoofd moet stoppen om eindelijk om twaalf uur - gevloerd - op mijn bed te vallen. Gevolg: de volgende dag heb je gym, waarbij je niet vooruit te branden bent, en twee SO's, waarbij je in slaap valt. Geweldig goed voor je resultaten, als je het over conditie hebt. Daarom heb ik na lang twifelen, de beslissing genomen om te stoppen met volleybal. Jammer, maar het ging gewoon niet meer. En éigenlijk, héél stiekem, mis ik het wel. Want ik geef toe, soms is het geweldig om een bal te smashen en je in te beelden dat het die ene bitch van school is...

Lisanne van Bree

Dames 4 wint meest met 4-0

Van alle seniorenteams die onze club rijk is, heeft Dames 4 het afgelopen seizoen het vaakst gewonnen met 4-0. Bij maar liefst vijf van de twaalf wedstrijden werden vijf punten gepakt. Andere teams kwamen niet eens in de buurt. Zo wist Albatros Heren 2 geen één keer de 4-0 binnen te slepen.

Team Jan verliest mixtoernooi

Onwaarschijnlijk maar waar, de leus wie schrijft die blijft ging bij het mixtoernooi niet op. Teamindeler en puntenteller Jan behaalde niet de eerste plaats. Opmerkelijk aangezien de truc van Jan (roepen nog 1 minuut bij een dikke voorsprong) meestal erg succesvol is.

Dames 1 doet het weer!

Onne, trainer van Dames 1 houdt het voorgezien!
Zie pag. 8

Na een zenuwslopende eerste wedstrijd en een goede tweede wedstrijd is Dames 1 er net als vorig jaar in geslaagd zich te handhaven in de eerste klasse. We gaan terug naar de dag des onheil: zaterdag 12 mei.

Het was een belangrijke dag voor ons eerste dames team. De één was zenuwachtig, de ander dacht er heel nuchter over, maar een ding was zeker: winnen wilden ze allemaal!

Om 13 uur was de eerste wedstrijd gepland tegen Haarlem D5 (een tweede klasse team). Haarlem was met ruime achterstand tweede geworden in hun poule. Het begon met een zeer goede start waarbij Irene, de spelverdeelster van dienst zorgde voor een zeer comfortabele voorsprong: 18-8. Haarlem D5 gaf zich niet gewonnen en de motor van D1 haperde. Ze kwamen terug tot 22-21. Een aantal minder goed uitgevoerde side-outs (servicepass, setup en aanval) was de oorzaak. Het leek net of niks meer lukte bij onze dames. De set ging

dan ook met 22-25 naar Haarlem D5.

In de tweede set was een soortgelijk spelbeeld te zien. Eerst voorsprong en dan een achterstand. Weer was het de side-out die voor de achterstand zorgde. Maar een wonderbaarlijke herrijzenis zorgde er voor dat Haarlem D5 drie match punten niet kon benutten. Een ongeschreven wet in de sport: als je het zelf niet afmaakt dan maakt de tegenstander het wel af. Dames 1 kwam terug tot 24-24! De spanning steeg... Niet alleen op de bank was de spanning tot grote hoogte gestegen, maar ook op het veld. Door een service fout van onze fout stond Haarlem op voorsprong: 24-25. Met een tactische bal kwamen we terug tot 25-25. Maar wederom

serveerde de vogels uit: 25-26. Via een slimme doortik bal scoorde Albatros weer, maar helaas: ook de service die volgde ging uit! De zesde match punt voor Haarlem: Uiteindelijk door een kill-blok van Annemieke pakten we de service terug, die dit keer wel goed ging. Albatros pakte de set!

Derde en beslissende set leek een walkover te gaan worden, maar wederom boog Haarlem D5 een 8-3 achterstand om in een 12-14 voorsprong! Maar Albatros liet zich weer gelden! Met een ace zorgde Mariëtte voor een 16-14 overwinning. Coach Onne was tevreden over de winst. Zijn team samen met invalsters uit Dams 2 liet zien dat ze sterker zijn dan tweede klassers!

Om 14 uur was de wedstrijd tussen

Haarlem D5 en Voleem D1. Deze laatste was maar net tweede geworden in hun poule. Voleem D1 walste over Haarlem D5 heen. 2-0 winst.

Om 15 uur was de laatste en tevens de beslissende wedstrijd. Dames 1 begon goed en hield de voorsprong vast. Alles lukte nu wel. Waren het toch de zenuwen geweest? Redelijk makkelijk wonnen ze de eerste set met 22-25. De tweede set werd een afstraffing voor Voleem D1. Kennelijk hadden ze hun kruut verschoten in hun eerste wedstrijd. Albatros liet zien dat ze het spel goed beheersten. Zeer mooie aanvallen en kill-bloks uit het boekje werden ten toon gespreid. Het werd uiteindelijk 15-25! Waarna de feestvreugde los barstte. **Brian Simons, toeschouwer**

Jeugd 1 verliest kampioenswedstrijd

Het afgelopen seizoen ging eigenlijk bijna alles goed bij Jeugd 1. We wisten op K&V 1 en KVA 1 na van iedereen te winnen, en we stonden nog een tijdje eerste. Sterker nog, aan het eind van het seizoen, de week vóór de laatste wedstrijd, stonden we maar één punt achter op KVA 1, met nog maar één wedstrijd te gaan: tegen de nummer 1.

Rik, onze trainer/coach, kon er niet bij zijn, maar we hadden ons goed voorbereid, en we waren van plan alles eraan te doen om ook te winnen.

Maar het was niet genoeg. Na een paar punten begon het al heel slecht te lopen. Foute services, veel slechte passes, vooral zelf heel veel onnodige fouten gemaakt dus. De eerste set ging voorbij alsof het niets uitmaakte, en toen we voor het eerst van veldkant wisselden begon ik me pas te realiseren dat als we deze set niet zouden winnen dat we gewoon verloren hadden.

Weer liep het niet lekker. We speelden veel minder goed dan normaal, ik denk ook dat er veel spelers bezweken onder de druk. Ondanks aanmoedigen van

alle kanten bleven we veel te veel domme foutjes maken. En toen ook de scheidsrechter nog overduidelijk in het voordeel van KVA ging fluiten was het na twee sets al voorbij. Einde seizoen. De laatste set speelden we nog voor de eer, en iedereen speelden een stuk beter dan de eerste twee sets. Maar ook nu werd er verloren door onze eigen schuld, weer vrij simpel. KVA kampioen, en wij net als vorig seizoen weer tweede.

Voor het team leek het echter niet veel uit te maken. Natuurlijk baalden we ontzettend, maar na de wedstrijd was het voor mijn

gevoel niet alsof we net de kampioenswedstrijd verloren hadden. De sfeer bleef positief, en twee dagen later hebben we nog een leuke laatste training gehad. Nu nog het familie- en vrienden toernooi maandag, en dan zit het officiële seizoen er echt compleet op. Hopen dat we dan volgend seizoen toch echt een keer eerste worden, want met dit team lijkt het ons altijd te ontglippen in de laatste wedstrijd. En die gewoonte moet natuurlijk ooit een keer gebroken worden...

Abe Huijbers, speler van Jeugd 1.

Abe van Jeugd 1 toont tijdens een chill weekend zijn kookkunsten

Het smaakte trouwens echt heerlijk! Dat lukt dus wel gewoon!

Wat is het belangrijkste als je bezig bent met volleybal er is een time-out aangevraagd?

Het antwoord vind je op pag. 9

Suzanne Oudmaijer vind je op het strand!

Suzanne verliet de club, trok haar schoenen uit en belandde in het zand. Ze heeft ons alweer een tijdje geleden verlaten, tijd voor wat vragen.

Hoe gaat het met je?

“Goed, ben inmiddels van baan veranderd en werk nu bij Rijkswaterstaat Zuid-Holland in Rotterdam. Een leuke baan, maar met wel veel reistijd, waardoor mijn avonden wat kort zijn. Gelukkig kan ik af en toe thuiswerken.”

Je hebt de zaal ingeruild voor het zand?

“Ja, ik ben overgestapt op beachvolleybal. Iedere dinsdagavond train ik in The Sand (bij Station Sloterdijk). Een leuke training, waarbij mannen en vrouwen samen training krijgen van een enthousiaste trainer, Menno Garret. De vroege training is voor beginners, de late voor gevorderden. Hij geeft goed training, goede techniek en geeft ook veel tactische tips.

Wat vind je zo leuk aan beachvolleybal?

“Ik vind het erg gezellig om samen met mannen te trainen, iets wat ik bij het gewone volleybal toch altijd als gemis heb ervaren. Wat ik zo leuk vind aan beachvolleybal is dat het zo actief is! Omdat je met z'n tweeën speelt, sta je

nooit in het veld van: ‘o, ik dacht dat jij hem zou nemen...’ Het is duidelijk: of jij neemt hem, of de ander. En het is voortdurend alert zijn, en van ‘mooi spelen komt meestal niet zoveel, maar dat vind ik niet erg: het enthousiasme om met z'n tweeën die bal binnen het veld te houden en een mooie aanval eruit te persen is enorm aanstekelijk! Verder doe ik nog steeds aan salsa en fiets ik in de weekenden regelmatig.”

Waarom ben je bij Albatros weggegaan?

“Ik ben bij Albatros gestopt vanwege de perikelen in de damesteams: we hadden in principe een groot team, maar er waren veel mensen die niet op training kwamen, ziek of geblesseerd waren en soms ook pas op het laatste moment voor de wedstrijd afzegden. Ik ben een enthousiaste volleyballer, kom consequent op training en wil graag aan een goed lopend team werken. Dat wil ik dan ook graag van mijn teamgenoten, en dat zat er toen niet in. Verder voelde ik me gepasseerd bij het kunnen gaan spelen in een hoger team. Ik had niet zo'n zin meer om altijd in het laagste damesteam te spelen en daar steeds te proberen een team op poten te zetten, waar

dan de beter spelende mensen uit werden geplukt, waarbij ik bleef zitten...”

Kom je nog terug bij Albatros?

“Misschien, als ik terug kan komen in een team dat enthousiast aan de training deelneemt en dat niet bestaat uit beginners. Ik mis vooral het vrij spelen in het Oosterpark! Ik denk dat jullie mij gewoon op maandagavond in het Oosterpark gewoon weer zullen zien!”

Wat wil je verder nog kwijt?

“Nou... Ik ben op zoek naar een beachvolleybalpartner! Ik heb nu een paar keer meegedaan aan

toernooitjes, en dat is erg leuk! Maar het is leuker als je dat kan doen met een vaste partner, op wie je een beetje bent ingespeeld. Het liefst een man, omdat mix-toernooien nog leuker zijn dan 2x2 dames, maar een vrouw is ook prima! Dus mocht je interesse hebben: 06-42476619, en misschien vind je het ook wel leuk om op dinsdag te komen trainen! (Trouwens, op Strand West gaan de trainingen waarschijnlijk ook weer beginnen). En tenslotte: ik ben altijd in om mee te doen aan een volleybal- of beachvollebaltoernooi, dus ook daarvoor kan je me bellen!”

Even bellen met

Manna Hogenhout

Manna Hogenhout was lange tijd het gezicht van de vereniging, als penningmeester, secretariaat en voorzitter van de club. Ze kwam in 1961 bij Albatros, speelde lange tijd in het eerste damesteam en werd ook bekend als trainer en coach van de mini's. Zij verliet de club na een conflict met de Technische Commissie, samen met vijf dames vloog zij uit naar de Brandweer, een "toevallige keus". Het verhaal van Manna.

In 1975 ging de jeugd afdeling van Albatros van start en begon Manna met training geven. "De eerste twee leden waren mijn neef en nicht, elf en twaalf jaar", vertelt ze. Enkele jaren geleden eindigde ze haar trainingscarrière bij Albatros, na een lange staat van dienst. "Ik ben gestopt met

trainen van de jeugd omdat mijn eigen training en die van de jeugd op één avond was, dat werd te vermoeiend. Ook vond ik 25 jaar training geven een mooi tijdstip om te stoppen." De oud-vogel volgt de vorderingen van Albatros nog steeds. Al dan niet als competitieleider van de senioren en

als vaste zaaldienst bij de jeugd, elke zaterdag weer. Het verjaardagsjubileum van Manna ging twintig jaar geleden niet ongemerkt voorbij. "Toen ik de leeftijd van vijftig bereikte, is mij een groot feest met toernooi aangeboden. Rina van Ingen heeft mij toen thuis opgehaald, ik wist van niks, mijn moeder

wel." "Ik ben nu zeventig en kijk elk jaar of ik nog door wil en kan doorgaan wat gezondheid betreft. Gaat het nog en vind ik het nog leuk, dan ga ik door. Ik denk indien ik met spelen stop, dat ik met al mijn functies binnen het volleybal stop, maar zover is het nog niet."

Randy Leonora: 'Geen plezierig afscheid'

Wat heb je elke maandagavond gedaan sinds je stopte met training geven?

"Ik heb een jaar lang op de bank naar Nederland 1 tot en met Talpa gekeken. Vooral als het op maandagavond regende was ik tevreden met mezelf. Tegenwoordig doe ik aan intensief tennissen.

Hoe gaat het met de oud-trainer en oud-coach van Albatros

Hij zag spelers als Sanne opgroeien van jeugdspeler tot heren 1 speler. Randy speelde zelf ook in het hoogste Albatrosteam. 22 jaar lang was hij lid van de vereniging, maar enkele jaren geleden stopte hij ermee. De trainer en coach van zowel jeugd, heren als dames teams is niet meer. De sport heeft hij nog geen seconde gemist. Een interview met fenomeen Randy Leonora.

Heren 1?

"Erg goed, ondanks het feit dat ik het volleyballen geen seconde mis. Ik mis wel het ontzettende geouwehoer van een paar mensen."

Hoe kwam je tot het besluit om te stoppen?

"Na een paar jaar had ik geen plezier meer in het training geven, dus stopte ik er mee. Het enige wat ik jammer vond, is dat ik niet een hand van de vereniging kreeg voor bewezen diensten. Na al die jaren had ik dat wel

verwacht en gehoopt op een dankjewel."

Niet echt een fijn einde dus...

"Met de heren heb

ik wel plezierig afscheid genomen en ik hoor nog via via hoe het hun vergaat. Ik kijk ook wel eens op de site van Albatros om op de hoogte te blijven. En nee, ik kom niet meer terug."

Dames 4 op naar de 5e klasse!

Waar is de
bal?

Onne Broekzitter is niet meer. De trainer van Dames 1 keert volgend seizoen niet terug om training te geven. Hij verlaat de club, maar zal wel nog lesgeven bij andere verenigingen.

Waarom verlaat deze VCW'er met vleugels de club?

hetgeen onlangs is gebeurd. Het is misschien wel goed voor die meiden. Ze kunnen wel een trainer gebruiken die wat strenger voor ze is.

Wat ga je nu doen?

Ik ben bezig met enkele verenigingen. Waarschijnlijk ga ik bij Amsterdam de woensdag-training verzorgen van dames 1. Daarnaast zal ik bij een andere vereniging op maandag en donderdag training gaan geven. Hiervoor ben ik momenteel nog in gesprek met enkele verenigingen.

Hoe lang geleden ben je begonnen bij Albatros en hoe ben je bij de club gekomen?

Volgens mij ben ik 5,5 jaar bij Albatros. (Red. Onne geeft vanaf januari 2001 training, dat maakt dus 6.5 jaar) Eveline heeft mij indertijd benaderd. Van de NeVoBo had ze een lijstje gekregen met de telefoonnummers van de toenmalige trainer A-cursusisten. Daar stond ik op.

Hoe kijk je terug op je tijd als trainer/coach bij Albatros? Wat waren de

hoogte en de diepte punten?

Ik heb een erg hele leuke tijd gehad. Hoogtepunten genoeg: kampioenschappen, promoties en handhavingen van de damesteams. Vooral het huidige Dames 2 is wat keertjes op rij eerste geworden. Verder heeft Dames 1 - hoewel verloren - een aantal zeer sterke wedstrijden gespeeld tegen de hogere teams uit de eerste klasse. Dan was ik best wel een beetje trots. Ook de etentjes met Dames 1 waren altijd erg gezellig, net als de wedstrijden in de Wibauthal, waarna we vaak nog erg lang bleven hangen. De mooiste herinnering bewaar ik echter aan de trouwerij van Mariette. In het scheepvaartmuseum een geweldige

avond met diverse Albatros-leden. Over het dieptepunt hoef ik niet lang na te denken. Dat is een uitwedstrijd van Dames 1 tegen Abcoude. Dit was vlak voor de reorganisatie van de competities als gevolg van het schrappen van de regioklasse. Door een opzichtig partijdige scheidsrechter (van Abcoude) verspeelden wij het kampioenschap in de 1ste klasse. Dit was de enige plaats die recht kon geven op promotie. Ik kan nog boos worden om de gang van zaken destijds.

Wat een verassing dat je stopt! Speelde je al langer met de gedachte?

Ik wil al geruime tijd deelnemen aan de VT4-trainerscursus (als opvolging van het trainer A diploma dat ik in mijn begintijd bij Albatros heb behaald). Om deel te mogen nemen aan de VT4-opleiding dien je zelfstandig een team te trainen dat uitkomt op minimaal regiodivisie (3de divisie) niveau. Dus: ik moest op zoek naar een geschikt team. Ik heb nu een aantal opties, waarvan de meeste teams op maandag trainen. Dat gaat, helaas, niet langer samen met Albatros. Vorig jaar heb ik er ook al aan zitten denken, maar toen wilde ik eerst mijn studie afronden,

Het belangrijkste tijdens een time-out:

Dat je haar goed zit!

KikvorsFilm

Bedrijfsfilms - Promotiefilms
Theaterregistraties
Documentaires - Televisie

www.kikvorsfilm.nl

Tot ziens op de Albatros Barbeque van 16 juni!

Bedankt!

Niets in het leven is vanzelfsprekend. Toch sta ik te weinig stil bij alles wat er om mij heen gebeurt. Van mijn eigen trainer Jaap die er elke maandag maar weer was. Tot Liane die de financiën van de club regelt. En ook in het verleden hebben mensen de club gemaakt. Mensen die ik een warm hart toedraag. Mensen die karakter tonen en zich veelal vrijwillig inzetten voor de club. Zoals René als secretaris van de club, of Rina als voorzitter van de Technische Commissie Dames. Het zijn personen met karakter. Clubleden die van enorm belang zijn! Vogels, waar jij en ik eigenlijk niet zonder kunnen. Want waar zouden we zijn zonder de scheidsrechters, coaches, trainers en alle mensen die voor en achter achter de schermen werken? Dankzij deze inwoners van de club, vliegt Albatros weer verder. Mijn dank gaat dan ook uit naar:

Henk, Robber, Arjan, Lieke en Evelien als trainers van de mini's. Jan als trainer van de jeugd, voorzitter en scheidsrechter. René als secretaris en scheidsrechter. De trainers van de senioren: Frans, Jason, Onne en Jaap. De coaches: Arno, Brian, Onne, Jason, Sendny, Jaap en Robbie Liane als bewaker van de financiën. Rina, en alle andere leden van de TC Dames en de TC Heren. Bedankt voor al het werk! En voor wie ik vergeten ben: ook jij bedankt! Super!

R!<

COLOFON

Het Albatros Clubblad wordt uitgegeven en samengesteld door Rik Burger.

Aan dit nummer werkten nog meer mee: Abe Huijbers,

Brian Simons, Manna Hogenhout, Randy Leonora, Suzanne Oudmaijer, Onne Broekzitter, René Heuvers en Lisanne van Bree.

De redactie/uitgever

aanvaardt geen schade die door deze uitgave mogelijkwerwijs is veroorzaakt. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,

microfilm of op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

clubblad@albatros-amsterdam.nl
© Albatros Clubblad 2007